ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

«Κι όχι αυταπάτες προπαντός»

Αιμιλία Καραλή

Δεν υπάρχουν κοινωνίες, παρά μόνο εδάφη και υπεδάφη προς εκμετάλλευση που θα μετατραπούν σε μετοχές στα διεθνή χρηματιστήρια και θα εκτοξεύσουν τα κέρδη όσων συμμετέχουν στο πλιάτσικο. Η εκ των προτέρων εξαφάνιση των ανθρώπων είναι προϋπόθεση για τον τελικό αφανισμό τους.

Η εισβολή σε κυρίαρχη χώρα για την απαγωγή, την αιχμαλωσία, τη διεξαγωγή «δίκης» του προέδρου της και της συντρόφου του, όπως συνέβη από ειδικά εκπαιδευμένους κομάντο των ΗΠΑ στη Βενεζουέλα, τάραξε πολύ κόσμο. Χαρήκανε οι αυλοκόλακες του Τραμπ, αναπαρήγαγαν τα δελτία τύπου της κυβέρνησής του και αποσιώπησαν το όραμά του να κυβερνήσει τη Βενεζουέλα, να παραδώσει το πετρέλαιο και τον φυσικό της πλούτο σε αμερικάνικες εταιρείες. Ταυτοχρόνως χιλιάδες τρολ έπιασαν (νέα) δουλειά ποστάροντας δοξαστικές κραυγές και αλυχτίσματα, θριαμβευτικά μουγκρητά και ηδονικά γρυλίσματα για την παραβίαση των κυριαρχικών δικαιωμάτων ενός ανεξάρτητου κράτους. Και φαντασιώνονται μαζί με τους αφέντες τους μελλοντικές παρόμοιες εφόδους σε Γροιλανδία, Κούβα και όπου αλλού επιθυμήσουν τα σχετικά στρατιωτικά και οικονομικά επιτελεία.

Κι όλα αυτά με την καθοδήγηση των καθεστωτικών Μέσων Ενημέρωσης, που πρέπει -ως γνωστόν- να δικαιώνουν τη χρηματοδότησή τους από εταιρείες που εμπλέκονται σε τέτοιες ενέργειες. Σε ορισμένες μάλιστα ιστοσελίδες θεωρούνται βέβαιες τέτοιες επεμβάσεις και

προβάλλονται πιθανά σενάρια πραγματοποίησής τους. Λες και το υπουργείο Πολέμου των ΗΠΑ έχει προκηρύξει διαγωνισμό προκειμένου να πραγματοποιήσει το καλύτερο από αυτά.

Κοινό σημείο των παραπάνω είναι η πλήρης απουσία αναφοράς στον ανθρώπινο παράγοντα. Πουθενά δεν παίρνονται υπόψη οι άνθρωποι που θα υποφέρουν, θα χαθούν, θα βασανιστούν. Λες και οι απειλούμενες περιοχές είναι ακατοίκητες. Νοούνται μόνο ως γαίες με πλούσιο υπέδαφος, με σπάνια μέταλλα, με πολύτιμους φυσικούς πόρους. Δεν έχουν εργαζόμενους, καλλιτέχνες, επιστήμονες· δεν υπάρχουν γυναίκες, άνδρες, παιδιά. Δεν έχουν ιστορία, δεν έχουν ζωή, δεν έχουν πολιτισμό.

Δεν υπάρχουν κοινωνίες, παρά μόνο εδάφη και υπεδάφη προς εκμετάλλευση που θα μετατραπούν σε μετοχές στα διεθνή χρηματιστήρια και θα εκτοξεύσουν τα κέρδη όσων συμμετέχουν στο πλιάτσικο. Η εκ των προτέρων εξαφάνιση των ανθρώπων γίνεται βασική προϋπόθεση για τον τελικό αφανισμό τους. Στους απολογισμούς του 2025 στα διάφορα ειδικά σάιτ θα δούμε απλώς την αύξηση των «εστιών συγκρούσεων» (Παλαιστίνη, Ουκρανία, Σουδάν, Μιανμάρ, Σαχέλ, Κονγκό, Ιράν, Συρία, Υεμένη,...). «Δύσκολο να υπολογιστούν οι νεκροί» γράφουν ορισμένα, ενώ άλλα παραλείπουν έστω κι αυτή τη σημείωση. Η απανθρωποποίηση των «εμπόλεμων περιοχών» δίνει το στίγμα κάθε επεκτατικής επιδρομής.

Η ιστορία του «Διεθνούς Δικαίου» αποκαλύπτει πως ποτέ δεν ήταν διεθνές και ουδέποτε υπήρξε δίκαιο

Από την άλλη υπήρξαν πολλές και έντιμες φωνές αγωνίας για το μέλλον της ανθρωπότητας, αφού ατιμώρητα και με θρασύτητα παραβιάζονται στοιχειώδεις αρχές του «Διεθνούς Δικαίου» και προσβάλλονται «εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα». Όμως, μια στοιχειώδης γνώση της ιστορίας του «Διεθνούς Δικαίου» και των οργανισμών που το εκπόνησαν αποκαλύπτει πως ποτέ δεν ήταν **διεθνές** και ουδέποτε υπήρξε **δίκαιο.** Ήταν απλώς συμφωνίες μεταξύ των περιβόητων «δυτικών δημοκρατιών» που μοίραζαν δικαιώματα κηδεμονίας κρατών, καταλήστευσης και καταδυνάστευσης λαών. Και οι πόλεμοι που έχουν ξεσπάσει ήταν αποτέλεσμα διαφωνιών μεταξύ τους για το ποιος θα καρπωθεί τα περισσότερα.

Κομμένο και ραμμένο στα μέτρα τους ήταν το «δίκαιο» που εφάρμοσε η **«Κοινωνία των Εθνών»** που δημιουργήθηκε το 1919 μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, με βάση τη Συνθήκη των Βερσαλλιών. Και από τα πρώτα που έκανε ήταν να προσπαθήσει να καταστείλει τη

νεαρή τότε Σοβιετική Ρωσία, ενισχύοντας τους Λευκούς του Κολτσάκ και του Ντενίκιν. «Συμμαχία ληστών και πειρατών» την ονόμαζε τότε ο Λένιν. Και ήταν αυτή που στην ουσία προετοίμασε τον **Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.**

Μα και η διάδοχη κατάσταση, ο σημερινός **ΟΗΕ,** σε παρόμοια βάση συγκροτήθηκε. Κάτω από τον πομπώδη τίτλο *«Εμείς, οι λαοί των Ηνωμένων Εθνών, αποφασισμένοι να...»*, τον Ιούνιο του 1945 υπογράφτηκε στο Σαν Φρανσίσκο ο Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών με στόχο -πάλι- τη διαφύλαξη της ειρήνης, τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κ.λπ., κ.λπ.. Προνοητικές βέβαια οι συμμετέχουσες χώρες φρόντισαν να τεθεί σε ισχύ ο Χάρτης **τον Οκτώβριο του 1945.** Έτσι θα προλάβαιναν οι φιλοξενούσες τη διάσκεψη ΗΠΑ **να βομβαρδίσουν τη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι στις 6 και στις 9 Αυγούστου** του ίδιου έτους. «Σημαδάκια» στο χαρτί τα άρθρα της διακήρυξης. Ακόμα κι εκείνα που προστέθηκαν αργότερα, δεν τηρήθηκαν ποτέ. Δεν υπάρχει δικαίωμα που να μην παραβιάζεται, αρχή που δεν καταπατάται.

Κι αυτό γιατί κανένας λαός δεν συμμετείχε ποτέ σε καμιά σύνοδο του ΟΗΕ. Αντίθετα, υποδύθηκαν τους λαούς εκπρόσωποι σκληρών και τρομερών εξουσιών που μοναδικό τους μέλημα ήταν πώς θα θέτουν δισεκατομμύρια ανθρώπους σε κατάσταση σκλάβων. Ειρηνική συμβίωση και ισότητα εθνών σε καθεστώς καπιταλισμού ποτέ δεν υπήρξε, ούτε θα υπάρξει. Όπως μας προειδοποιούσε ο Μ. Αναγνωστάκης: **«Κι όχι αυταπάτες προπαντός.»** Γι’ αυτό και το αίτημα για την *«κοινωνία των ανθρώπων»* είναι πιο αναγκαίο από ποτέ.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Πριν στο φύλλο 10-21 Ιανουαρίου